

Margareta Winberg: Tal om prostitution

Talare

Margareta Winberg
Vice statsminister

Datum

5 oktober 2002

Omständigheter

Inledningstal av vice statsminister Margareta Winberg vid internationellt seminarium om effekterna av legalisering av prostitution

Kära vänner!

Det är med stor glädje jag hälsar er alla välkomna till vårt seminarium som handlar om effekterna av legalisering av prostitution.

Jag hoppas att de internationella experter som vi bjudit in kommer att inspirera oss alla i kampen mot prostitution och handel med kvinnor och att debatten i Sverige och utanför på så sätt kommer att kunna fördjupas. Och på sikt ge ett för oss positivt resultat

Som ni vet så har ett antal länder i Europa de senaste åren legaliserat bordeller och genomfört andra åtgärder för att prostitution ska accepteras och normaliseras som ett sk ”yrke”.

Vissa andra länder runt om i världen funderar också på möjligheten att genomföra liknande lagändringar eller i vissa fall t.o.m. avkriminalisera den nationella prostitutionsindustrins alla aktörer; hallickar, bordellägare o.s.v.

Jag menar att dessa länder har gett upp och gett efter för den profitstinna prostitutionsindustrins påtryckningar. Jag anser inte att det är acceptabelt att stater som kallar sig demokratiska legaliserar männens sexuella exploatering av kvinnor. Genom att legalisera bordeller och andra prostitutionsverksamheter så säger dessa staters regeringar och parlament att det är rätt att kvinnor, och i vissa fall, barn kan och ska saluföras, köpas och konsumeras som vilka varor som helst.

Och innebär inte detta också att dessa stater i förlängningen agerar hallick

genom att ta in skatt och tjäna pengar på sexhandeln?

Dessutom är jag övertygad om att dessa länder inte kommer att kunna arbeta framgångsrikt mot den globala kvinnohandeln. Genom att acceptera olika former av prostitutionsverksamheter har dessa länder skapat en stor lokal prostitutionsmarknad som är attraktiv för kvinnohandlare från hela världen. Där har vi sambanden – utan prostitution ingen kvinnohandel.

Jag menar att vi aldrig kommer att lyckas att motarbeta kvinnohandeln om vi inte samtidigt arbetar mot prostitution och sexuell exploatering av kvinnor och barn. Inte minst mot bakgrund av att många av de prostituerade i de länder som legaliserat prostitution ursprungligen är offer för kvinnohandel. Där ser vi också sambanden.

Jag menar att vi befinner oss i en viktig brytningstid internationellt.

Ska vi låta den globala prostitutionsindustrin, d.v.s de individer, grupper och organisationer som står bakom den organiserade försäljningen av kvinnor och barn, och de industrier som använder pornografi och prostitution som försäljningsargument och som profiterar på dessa kvinnor och flickors förtryck – ska vi låta dem få fortsätta oemotsagda?

Ska vi stillatigande acceptera att män köper och sexuellt utnyttjar generationer av flickor och kvinnor runt om i världen?

Ska vi acceptera att vissa kvinnor och barn, framförallt flickor ofta de mest ekonomiskt och etniskt marginaliserade, behandlas som en underklass med uppgift att tjäna män sexuellt?

Nej, naturligtvis inte. Jag menar att vi i Sverige har ett alldeles särskilt ansvar. Vi har sedan länge tagit ställning mot prostitution och det kvinnoförtryck som detta innebär. Vi har klart och tydligt markerat att de män som köper och sexuellt utnyttjar kvinnor och barn begår ett brott.

Vi säger uttryckligen att prostitution är en form av mäns sexualiserade våld mot kvinnor. Vi vet att utan mäns efterfrågan på kvinnor och barn så skulle prostitutionsindustrin inte kunna blomstra och kvinnohandeln därför inte kunna fortsätta. Därför är det viktigt, men kontroversiellt, att fokusera på

efterfrågan. Men vi måste våga ta detta steg.

Jag anser att Sverige har en viktig roll att spela i Europa och internationellt i arbetet mot prostitution och den ökande globala handeln med kvinnor och barn.

Vi har sedan länge prioriterat bekämpning av prostitution och kvinnohandel som en viktig del av det svenska jämställdhetsarbetet, både på nationell och på internationell nivå.

I juli 2002 trädde en ny lag mot människohandel för sexuella ändamål i kraft i Sverige. Detta betyder att alla länkarna i prostitutions- och kvinnohandelskedjan är kriminaliserade i Sverige: köparna, hallickarna och kvinnohandlarna.

Vi håller också på att utreda hur de kvinnor och barn som är offer för kvinnohandel ska kunna skyddas och stödjas i Sverige.

Accepterandet av prostitution, koppleri och andra former av prostitutionsverksamhet är ett allvarligt hot mot vårt jämställdhetsmål och inte förenligt med ett samhälle där vi förverkligar detta mål.

Det innebär också en djup kränkning av de kvinnor och barn som köps, säljs och utnyttjas av män för sexuella ändamål.

Det är mot denna bakgrund som jag i juni 2001 på Women and Democracy konferensen i Vilnius föreslog för mina kollegor, de ministrar som är ansvariga för jämställdhetsfrågor i de nordiska och baltiska länderna, att vi tillsammans skulle genomföra en kampanj mot kvinnohandel under år 2002. Senare slöt sig också justitieministrarna till kampanjen.

I kampen mot prostitution och kvinnohandel i vår region är också frivilligorganisationernas arbete oumbärligt. De har värdefulla kunskaper och erfarenheter som vi måste ta vara på. Deras roll är att pressa på oss och inspirera; vi måste därför vara lyhörda och stödja deras arbete.

Vi har haft som mål i kampanjen att öka kunskapen och medvetenheten hos allmänheten, myndigheter och frivilligorganisationer om kvinnohandel i vår

region och globalt.

Kampanjen har nu pågått i drygt ett halvt år. Framförallt så har vi lyckats initiera diskussioner och skapa debatt i våra länder. Vi börjar bli överens om att kvinnohandel inte kan bekämpas isolerat från prostitution. Jag är mycket nöjd med de resultat som vi hittills har uppnått.

Jag ser det som en av våra viktigaste uppgifter att vi presenterar en feministisk synvinkel på orsakerna till prostitution och kvinnohandel. Det handlar om den könsmaktsordning som råder i Sverige likväl som i övriga världen. Det vill säga mäns överordning och kvinnors underordning.

Jag är därför mycket glad över att diskussionen har kommit igång i våra nordiska länder om den svenska sexköpslagen och andra åtgärder mot de män som köper kvinnor och barn för prostitutionsändamål.

Jag vill ge ett konkret exempel på hur vår strävan har gett utdelning: Vid Nordiska Rådets 50:e session i Helsingfors i förra veckan uttalade sig majoriteten av ledamöterna för att arbetet mot prostitution och kvinnohandel måste fokuseras på grundorsaken, nämligen efterfrågan på kvinnor och barn. Undertecknarna var från alla våra nordiska länder och självstyrande områden.

Jag hoppas verkligen att Norden ska kunna stå som en förebild för resten av världen i denna fråga!

Men kampanjen är bara det första steget mot ett långsiktigt arbete mot prostitution och kvinnohandel i Norden och Baltikum. Sverige tar den 1 januari 2003 över ordförandeskapet i Nordiska Ministerrådet. Vi kommer att verka för att arbetet mot människohandel, särskilt med kvinnor och barn, fortsätter och att det bedrivs ur ett helhetsperspektiv och med politisk prioritet.

Jag har för avsikt att bjuda in representanter från de nordiska och baltiska regeringarna, politiker, myndigheter och frivilligorganisationer från alla våra länder till en konferens i vår där de kommer att ges tillfälle att diskutera och presentera konkreta åtgärder för det fortsatta långsiktiga arbetet mot prostitution och kvinnohandel i vår region.

Vi kommer dessutom att genomföra en kartläggning och insats mot

prostitution och kvinnohandel i norra Sverige, Norge och Finland samt i nordvästra Ryssland. Vi har problem i till exempel Norrbotten.

Insatsen har som mål att finna alternativa lösningar baserat på hållbar utveckling för de ryska kvinnor och unga flickor som har utsatts eller riskerar att utsättas för prostitution och handel med kvinnor som köps över veckoslut av svenska män in till en by i Norrbotten. Dessutom kommer vi att utarbeta och genomföra åtgärder för att motverka svenska, norska och finska mäns efterfrågan på kvinnor och barn för prostitutionsändamål.

Den svenska utrikesministern har också kommit med ett initiativ om att skapa en nordisk-baltisk aktionsgrupp mot människohandel på statssekreterarnivå. Ett konkret förslag kommer att presenteras ganska snart.

Även i mitt fortsatta arbete som vice statsminister med jämställdhetsansvar kommer jag att prioritera och fördjupa insatserna mot prostitution och kvinnohandel – både inom Sveriges gränser och internationellt.

Sammanfattningsvis vill jag påminna oss alla om att arbetet mot prostitution och kvinnohandel endast kan lyckas om vi vägrar gå den internationella prostitutionsindustrins ärenden. Istället för att anamma de ytliga och individualiserade argument som legaliseringsförespråkarna framför, måste vi ta ställning mot ett samhälle där kvinnor och barn ses som handelsvaror, mot mäns köp av kvinnor och barn, och för en framtid där alla kvinnor och barn ges lika möjligheter och deras mänskliga rättigheter respekteras.

Tack ska ni ha.

Taggar

2000-tal, 2002, Kvinna, Politiska tal, Socialdemokraterna, Socialdemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/margareta-winberg-tal-om-prostitution>